

कस्तर्हि त्वावेत्तीत्यत आह य इति यः असंमूढः समावेत्ति स एव च सर्वपापैः प्रमुच्यत इति संबंधः जडा जडयोर्बुद्ध्यात्मनो रेकीभावेनान्योऽप्याध्यासलक्षणेन मूढः संमूढः तद्विपरीतोऽसंमूढस्तत्त्वज्ञानेन बाधिताध्यासः स एवात्मवित्त्वादितरस्य जनिमनुभवन्मां प्रत्यगात्मानं लोकमहेश्वरं अनादिं आदिः कारणं तच्छून्यमत एवाजमजातं वेत्ति स सर्वैः कर्तैः क्रियमाणैर्वापापैः प्रमुच्यते मर्त्येषु मध्ये ॥ ३ ॥ मम महेश्वरत्वादेव मत्तो बुद्ध्या दयो भवंतीत्याह बुद्धिरिति बुद्धिः अंतःकरणस्य सूक्ष्मार्थावबोधने सामर्थ्यं ज्ञानं आत्मानात्मादिपदार्थावबोधः असंमोहः प्रत्युत्पन्नेषु बोद्धव्येष्वव्याकुलतया विवेकपूर्विका प्रतिपत्तिः क्षमा आकृष्टस्य ताडितस्य परीतं ॥ ४ ॥ अहिंसा प्राणिनामपीडा समता मित्रा मित्रादौ समचित्तता तुष्टिः संतोषोलब्धे पर्याप्तबुद्धिः तप इन्द्रियसंयमपूर्वकं शरीरपीडनं दानं यथाशक्तिसंविभागः यशो धर्मनिमित्ता कीर्तिः अयशोऽधर्मनिमित्ता अकीर्तिः एते बुद्ध्यादयो विंशतिभावाः मत्त एव प्राणिनां भवंति पृथग्विधाः प्रत्येकं नाना प्रकाराः तत उत्तमगुणलाभायाह मेव त्वया शरणी करणीय इति भावः ॥ ५ ॥ एतदेव शिष्टाचारप्रदर्शनेन द्रढयति महर्षय

यो मामजमनादिं च वेत्ति लोकमहेश्वरं ॥ असंमूढः समर्त्येषु सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ३ ॥ बुद्धिर्ज्ञानमसंमोहः क्षमा सत्यं दमः शमः ॥ सुखं दुःखं भवो भावो भयं चाभयमेव च ॥ ४ ॥ अहिंसा समता तुष्टिस्तपो दानं यशोऽयशः ॥ भवंति भावा भूतानां मत्त एव पृथग्विधाः ॥ ५ ॥ महर्षयः सप्तपूर्वैश्चत्वारो मनवस्तथा ॥ मद्भावा मामनसा जाता येषां लोक इमाः प्रजाः ॥ ६ ॥ एतां विभूतियोगं च मम यो वेत्ति तत्त्वतः ॥ सोऽविकंपेन योगेन युज्यते नात्र संशयः ॥ ७ ॥ अहं सर्वस्य प्रभवो मत्तः सर्वं प्रवर्तते ॥ इति मत्वा भजंते मां बुधा भावसमन्विताः ॥ ८ ॥

इति सप्तभृग्वाद्याः चत्वारः सनकादयश्च पूर्वप्रसिद्धाः महर्षय इति संबंधः तथामनवश्चतुर्दशप्रसिद्धाः ते सर्वे मानसाः हिरण्यगर्भरूपस्य मम मनस एवोद्भूता अयोनिजा जाता उत्पन्नाः इमाः प्रजाश्चतुर्विधा अयं लोकश्च तदाधारभूतः तदुभयं येषां यत्संबन्धिसंततिः येषां संततिरित्यर्थः यद्वा येषामिति षष्ठीपंचम्यर्थं येभ्यः इमाः प्रजाः अयं लोकश्च जाता इत्यर्थः तेपिमद्भावाः मय्येव भावो मनो येषां ते प्रसिद्धमहिमानोप्येते यतो मामेवोपासतेऽतस्त्वमपि मामुपास्येति भावः ॥ ६ ॥ उपास्तावधिकारिणमाह एतामिति एतां वक्ष्यमाणां विभूतियोगं च विश्वतो मुखे भगवति मनःसमाधानं यस्तत्त्वतो वेत्ति सम्यग्नुष्ठातुं ज्ञातुं च समर्थो भवति सः अविकंपेन अचलेन निर्विकल्पकेन षष्ठाध्यायोक्तेन योगेन मद्विषयेण समाधिना युज्यते ततश्च कृतकृत्यो भवति नात्र संशय इति प्रवृत्त्यतिशयार्थमुच्यते भगवद्वचसि संशयासंभवात् ॥ ७ ॥ उपासनास्वरूपमाह पासीतेति भावः भावसमन्विताः भावनायुक्ताः एतच्चोत्तरार्थं ॥ ८ ॥